

انباشتگی شیردان:

انباشتگی شیردان عبارت است از تجمع مواد غذایی در داخل شیردان و عدم انتقال آن به قسمت‌های بعدی دستگاه گوارش.

این بیماری معمولاً در اثر مصرف علوفه خشبی کم کیفیت به عنوان تنها غذای دام اتفاق می‌افتد که به طور معمول در تغذیه گاوهای پرواری در طول زمستان به کار بسته می‌شود.

همچنین دامهایی که از جیره دارای فیبر کم استفاده می‌کنند، ممکن است تراشه چوب یا نخهای پرس را بخورند.

توپی‌های موئین ممکن است گاهی اوقات در شیردان گوساله‌ها جمع شوند. تجمع این مواد غیرقابل هضم در شیردان باعث انسداد در دستگاه گوارش می‌شود.

ممکن است پس از تصحیح پیچ خوردگی شیردان، به علت آسیب عصب واگ یا کشیدگی غیرقابل برگشت عضلات شیردان، اتساع شیردان به وجود آید.

علائم بالینی:

در گاوهای پرواری مبتلا به انباشتگی شیردان، بزرگ شدن شکمبه و شیردان به کندی و در طی چند روز تا چند هفته رخ می‌دهد.

این دامها دچار بی‌اشتهایی هستند و مدفوعشان کم و سفت‌تر از حالت طبیعی می‌باشند.

دام مبتلا ممکن است بزرگی دو طرفه ناحیه پایینی شکم و بیرون زدگی گودی تهیگاه چپ را نشان دهد و انقباضات شکمبه (از نظر تعداد) طبیعی یا افزایش

می‌یابد ولی دارای قدرت کمتری می‌باشند و در مراحل بعدی حرکات شکمبه متوقف می‌شود.

در اثر پیشرفت بیماری دامها زمین‌گیر می‌شوند و با هر نفس ناله می‌کنند.

در معاینه مقعدی، شکمبه متسع شده و غالباً کیسه شکمی به طرف دیواره راست بدن کشیده می‌شود.

علائم کالبدگشایی:

لاشه‌ها دچار لاغری مفرط هستند ولی دارای شیردان سخت و کاملاً متسع می‌باشند. شکمبه نیز بزرگ است و در داخل شیردان، اجسام خارجی و یا تومورهایی که باعث انسداد شده است یافت می‌شود.

درمان:

درمان عبارت است از اصلاح اختلالات مایعات و الکترولیتی بدن بوسیله سرم تراپی و استفاده از مسهلها و روغن پارافین.

همچنین تجویز متوکلوپرامید به میزان 30 میلی گرم به ازای هر کیلو وزن بدن 4 تا 6 بار در روز و به صورت زیر جلدی استفاده می‌شود ولی در اغلب مواقع به علت تشخیص دیر، بهترین پیشنهاد ذبح دام است.